

Rettevejledning

Spørgsmål 1: Er der indgået en bindende aftale mellem MøbelXperten og Rolus om levering af møblerne til 200.000 kr.?

Bjarnes mail af 4. september er et for MøbelXperten bindende tilbud.

Eftersom tilbuddet for længst er kommet til Rolus' kundskab, kan MøbelXperten ikke den 13. september tilbagekalde tilbuddet efter AFTL § 7. I (helt) særlige tilfælde kan der være en udvidet tilbagekaldelsesadgang efter princippet i AFTL § 39, 2. pkt. En sådan mulighed har MøbelXperten dog ikke i det foreliggende tilfælde: *For det første* har tilbuddet forinden virket bestemmende på Rolus' handlemåde, da Asger dels har afslået to andre tilbud, dels har solgt de gamle møbler. *For det andet* er det ikke "særlige omstændigheder", at en leverandør (CarpeDigma) har varslet en prisstigning på 20 % – i øvrigt en prisstigning, som MøbelXperten (om end ikke Bjarne) har været bekendt med på tidspunktet for afgivelsen af tilbuddet. Tværtimod må en løftegivers tilbud i kommercielle forhold antages at bero på "kalkulerede valg baseret på priser, værdier og risici".

Rolus' rettidige og overensstemmende accept af 14. september bringer derfor som udgangspunkt en aftale om levering af møblerne til 200.000 kr. i stand, jf. AFTL § 2, stk. 1.

Forudsætningen om uændrede priser hos CarpeDigma kan anses for *bestemmende/væsentlig* for MøbelXpertens tilbud. Forudsætningen kan desuden anses for *kendelig* for Rolus, eftersom det fremgår af tilbuddet, at møblerne fremstilles af CarpeDigma, og eftersom det må anses for en typeforudsætning, at leverandørens priser er nogenlunde uændrede. Forudsætningen kan imidlertid ikke anses for *relevant*: En løftegiver bærer som udgangspunktet selv risikoen for evt. forudsætningssvigt, og dette gælder ikke mindst risikoen for prisudsving i kommercielle forhold. Hertil kommer, at det er MøbelXpertens risiko, at Bjarne ikke var bekendt med prisstigningen på tidspunktet for afgivelsen af tilbuddet, ligesom Bjarne i øvrigt kunne have taget forbehold for stigende leverandørpriser.

Der er indgået en bindende aftale om levering af møblerne for 200.000 kr.

Litteratur: Grundlæggende aftaleret 5. udg. s. 194 ff., 203 ff., 205 ff., 206 f., 212, 448 og 451-455.

Spørgsmål 2: I hvilket omfang kan PedalBixen kræve betaling af Cecilie?

Cecilie kan som mindreårig som udgangspunkt ikke forpligte sig ved en retshandel, herunder en aftale, jf. VML § 1, stk. 1 og 2, "medmindre andet er bestemt". En sådan anden bestemmelse kunne muligvis være VML § 42, stk. 1, nr. 1, om selverhverv. Imidlertid har Cecilie ikke som krævet tjent pengene efter at være fyldt 15 år.

(Hertil kommer, at bestemmelsen ikke hjemler, at der stiftes gæld som sket, jf. VML § 42, stk. 2, 2. pkt., hvilket dog ikke fremgår af pensum og derfor ikke kan kræves behandlet).

Den indgåede aftale mellem Cecilie og PedalBixen er dermed ugyldig, jf. VML § 1, stk. 1 og 2.

At Cecilie ikke kan tilbagelevere cyklen, afskærer ikke Bjarne/Cecilie fra at påstå aftalen tilsidesat som ugyldig med den retsvirkning, at købesummen ikke skal betales, jf. VML § 45, stk. 1.

Tilbageleveringsopgøret reguleres af VML § 45, stk. 1. Cecilie skal som udgangspunkt tilbagelevere cyklen, hvilket imidlertid ikke er muligt pga. tyveriet. Herefter er Cecilie principielt erstatningsansvarlig, men »nyttereglen« afskærer her ethvert erstatningsansvar.

PedalBixen har intet krav mod Cecilie.

Litteratur: Grundlæggende aftaleret 5. udg. s. 408 ff., 418 og 420-421.

Spørgsmål 3: Kan Jakob få erstatning af Mette eller MøbelXperten?

Skaden er forårsaget af Jakobs kat, der ikke kan siges at have handlet culpøst. Der er allerede derfor ikke grundlag for et erstatningsansvar mod Mette eller MøbelXperten.

Selv hvis den studerende antager, at skaden er erstatningsretlig relevant, vil Jakob være både skadevolder og skadelidte. Den første betingelse for et erstatningsansvar – at skadelidte og skadevolder ikke må være samme person – er derfor ikke opfyldt.

Mette har ikke forvoldt skaden, selv om hun har været årsag til kattens reaktion, og det vil derfor være forkert at drøfte hendes ansvar. Hvis spørgsmålet rejses, må det i hvert fald konstateres, at Mette ikke har handlet uagtsomt.

Da Mette ikke har pådraget sig et ansvar, kan der ikke rejses et krav mod MøbelXperten, jf. DL 3-19-2 e.c.

Litteratur: Lærebog i erstatningsret, 9. udg., s. 70, 93 ff. og 161.

Spørgsmål 4: Hvem skal endeligt betale for skaderne på Kias stakit og ladcyklen?

Stakittet

Skaden er forvoldt af Mette, der cyklede uden at være »opmærksom«. Mette har derfor handlet (simpelt) uagtsomt. Det ændrer ikke herpå, at Mette på tidspunktet var i chok.

Skaden er sket, mens Mette udførte arbejde for MøbelXperten, der i medfør af DL 3-19-2 bærer et principalansvar. Skaden er helt åbenbart sket ”derudi”. At skaden har ramt en kunde, og derfor muligvis er omfattet af det udvidede principalansvar i kontrakt, er konkret uden betydning.

Den forsikringsdækkede del

I første omgang skal Kias forsikring dække skaden, dog med fradrag af 550 kr.

Forsikringsselskabet har herefter regres mod MøbelXperten, jf. EAL § 22, stk. 1, jf. § 19, stk. 2, nr. 2.

Forsikringselskabet har derimod ikke regres mod Mette, der har forvoldt skaden under udførelse af sit arbejde, jf. EAL § 19, stk. 3. Da bestemmelsen indebærer, at Mette ikke er erstatningsansvarlig, vil det være en fejl at drøfte § 23.

Hvis de studerende overvejer, om Jakob er ansvarlig, fordi hele forløbet startede, da han var ”skyld i”, at Mette var chokeret, skal skaden afvises som inadækvat.

Selvrisiko

Selvrisiko skal Kia i første omgang selv dække.

Som anført ovenfor har Mette handlet (simpelt) uagtsomt. MøbelXperten har ikke tegnet forsikring for denne del af skaden, og EAL § 19, stk. 3, finder derfor ikke anvendelse. Da Mette er arbejdstager, skal hendes ansvar bedømmes efter EAL § 23, stk. 2.

Mette har alene handlet simpelt uagtsomt. Hun indtager en underordnet stilling som (deltidsansat) cykelbud, og hendes ansvar må derfor bortfalde efter § 23, stk. 2, 1. pkt.

MøbelXperten hæfter i medfør af DL 3-9-2, jf. ovenfor. Kia kan derfor kræve erstatning af selskabet. MøbelXperten kan, af de umiddelbart nævnte grunde, ikke gøre regres mod Mette, jf. EAL § 23, stk. 1.

Ladcyklen

Skaden er forvoldt af Mette, der har handlet (simpelt) uagtsomt.

Da skaden har ramt Mettes arbejdsgiver og er opstået under Mettes arbejde, skal ansvaret bedømmes efter EAL § 23, stk. 3, jf. stk. 1.

Af de samme grunde som anført ovenfor, kan MøbelXperten ikke rejse et erstatningskrav mod Mette.

Litteratur: Lærebog i erstatningsret, 9. udg., s. 161 ff., 174-176, 178, 338 ff., 507, 518 og 520.

Spørgsmål 5: Kan Kia - når det uanset besvarelsen af spørgsmål 4 kan lægges til grund, at hun har krav på erstatning fra MøbelXperten - ved betaling for klapstolene, som Mette fik afleveret, foretage modregning med erstatningskravet?

Svaret er bekræftende, da de to pengekrav er udjævnelige, da der foreligger gensidighed, og da begge krav må anses for at være afviklingsmodne. Frigørelsestiden for MøbelXperten's krav på betaling for stolene må i hvert fald være indtrådt, når levering er sket, og Kias krav på erstatning er forfaldet på det tidspunkt, hvor skaden er opstået.

Det er derfor uden betydning, at kravene ikke er konnekse.

Litteratur: Dansk privatret, 22. udg., s. 376-377 og 387-389.